

Ett färgblint, blågult Sverige

- anti-identitetspolitiskt program

Antaget av partistyrelsen den 2 juli 2022

Ett färgblint, blågult Sverige – anti-identitetspolitiskt program

Grundförutsättningar

Åsiktsstyrningen uppifrån

I grundlagens första kapitel, första paragraf, fastslås att "den svenska folkstyrelsen bygger på fri åsiktsbildning och på allmän och lika rösträtt. Den förverkligas genom ett representativt och parlamentariskt statskick och genom kommunal självstyrelse."

I strid med principen om fri åsiktsbildning vägleds styrningen av det offentliga idag av identitetspolitiska riktlinjer i form av "värdegrundsarbete" och "certifieringar" med målet att skapa åsiktskonformism kring livsstilsfrågor.

Medborgerlig Samling anser att detta offentliga uppfostringsprojekt inkräktar på åsiktsfrihet och personlig integritet, och i förlängningen skadar den debatt som är förutsättningen för en vital demokrati där samhällsfrågor kan belysas allsidigt.

Vi vill därför att:

Staten skall vara åsiktsneutral

Den svenska staten skall vara åsiktsneutral, utöver det faktum att den skall förvalta svenska seder och bruk. Inom staten skall alla behandlas lika – män som kvinnor, oavsett sexuell läggning, hudfärg eller religiös tillhörighet – men endast på ett sätt som värnar det offentliga oväld och en gemensam svensk kultur.

Den offentliga sektorn skall vara politiskt neutral och sekulär

Den offentliga sektorn är till för alla medborgare, och skall i sin presentation utåt visa respekt för individens personliga, politiska och religiösa eller icke-religiösa uttryck. Detta innebär att den som möter medborgaren i sin tjänsteutövning skall iklä sig en "uniform" av politisk, religiös och sexuell neutralitet.

Stödet till lobbyorganisationer avskaffas

Medborgare skall inte via skattsedeln tvingas bekosta uppfostringskampanjer riktade mot dem själva. Kulturell och politisk kommunikation är en sak för ett civilsamhälle som bekostas av de individer som är personligen engagerade i sådana frågor.

Ett Sverige för alla medborgare

Syn på rättvisa och diskriminering

Att behandla alla lika är en svensk dygd som vi med rätta är stolta över. Rätt person på rätt plats är också en sådan. Båda dessa dygder innebär att vi behandlar människor som självständiga individer och låter dem göra vad de vill och vad de kan.

Det idag främsta hotet mot ett fritt samhälle, där alla får leva som de önskar – så länge de tar vederbörlig, ömsesidig hänsyn till andra fria människor – kommer från vad som brukar kallas *identitetspolitik*. Inom detta område finner man begrepp som genusvetenskap, intersektionalitet, patriarkala maktstrukturer, postkolonialism, rasifiering och vithetsstudier. Det är ett försök till hjärntvätt av olik tänkande, och syftar till "positiv" diskriminering baserad på hudfärg, religiös tillhörighet och sexuell läggning. Det sprider sig som en löpeld i samhället – från barnomsorg till högskola, inom offentliga medier, inom statliga verk och myndigheter, i kommuner och vidare ut i privata företag och in i medborgarnas privatliv.

Den identitetspolitiska ideologin försöker skapa "rättvisa" genom att sortera människor enligt kriterier som kan vara medfödda eller självvalda, för att sedan tilldela privilegier utifrån grupp tillhörighet. Detta oavsett enskilda individers olika intressen och talanger, och oavsett de krav som ett yrkesval ställer.

Diskriminering har blivit en attraktiv förklaringsmodell. Att grupper har olika kulturer, och därmed olika beteenden som innebär att de i genomsnitt klarar sig olika väl i olika situationer, accepteras inte. Det kan förefalla absurt, men att olika beteenden ger olika resultat tolkas idag av inte så få som "rasism". För den som inte blir befördrad, eller inte får det jobb han eller hon sökt, finns här en färdig – fast nästan alltid felaktig – förklaringsmodell.

Detta innebär inte att man inte kan bli bortvald baserat på en observerbar grupp tillhörighet, men i ett fritt samhälle måste alla anpassa sig till varandra. Man kan som arbetstagare inte förvänta sig att alla arbetsgivare ska acceptera vilka beteenden, kläder, hårfärger med mera, som helst.

Identitetspolitik och påstådd diskriminering har utvecklats till en industri i sig. Tiotusentals människor i Sverige försörjer sig idag på att bekämpa rasism, sexuella trakasserier, sexism och så vidare och på att arbeta för integration och mångfald. Ytterligare hundratusentals människor har sådant som del av sina yrkesroller. De problem som denna industri har föresatt sig att bekämpa kommer aldrig att lösas på detta sätt, av den enkla anledningen att de anställda aldrig kommer att vilja se sitt arbete som avslutat. Den som exempelvis lever på att bekämpa rasism har all anledning att larma och finna just rasism på allt fler platser, oavsett hur det ser ut i verkligheten.

Försöken att ställa historiska "orättvisor" till rätta på detta sätt kommer att skapa idel nya konflikter. Vad Sverige behöver är tvärtom en politik som fokuserar på i verklig mening gemensamma angelägenheter, och låter människor sköta sina privatliv i fred. Staten ska tillåta att varje människa söker sig dit han eller hon vill, och låta varje

arbetsgivare anställa och varje utbildningsanstalt antaga de personer de anser vara bäst lämpade.

Den liberala rättstraditionen

Medborgerlig Samling försvarar den liberala rättstradition som ligger till grund för de universella mänskliga rättigheterna. Detta kan låta som en självklarhet, men det finns konkurrerande rättstraditioner. Diskrimineringslagens nuvarande utformning bryter mot liberala rättsprinciper på ett sätt som illustrerar konflikten mellan identitetspolitiken och det fria samhället.

De frihetliga, liberala, rättsprinciperna utgår från individens rätt att söka sin egen lycka. Detta har traditionellt uttryckts i religiösa termer, såsom den amerikanska självständighetsförklaringens (1776) ”... att alla människor är skapade lika, att de förlänats av sin skapare vissa okränkbara rättigheter, och att bland dessa finns liv, frihet och sökandet efter lycka”.

Sedan dess har vår kunskap om människans natur ökat så att vi kan uttrycka motsvarande i humanistiska och beteendevetenskapliga termer. Detta har möjliggjort en stor internationell uppslutning bakom de universella mänskliga rättigheterna, då vi idag kan visa att människors naturliga psykologiska och moraliska utveckling i grunden är tämligen likartad världen över. Åtminstone de ursprungliga negativa rättigheterna i FN:s deklaration kan sägas utgöra en yttre ram för vad som är ett människovärdigt förhållningssätt, oavsett statsskick.

Just detta att lagarna spänner upp de yttre gränserna för acceptabla interaktioner människor emellan, och mellan stat och individ, är centralt för den liberala rättstraditionen. Lagarna är inte till för att detaljreglera personliga relationer, eller för att uppfostra människor, utan för att kunna garantera största möjliga frihet till så många människor som möjligt.

Förslag på åtgärder

Medborgerlig Samling kommer att driva en politik som understryker vårt gemensamma människovärde. Vi vill bekämpa existerande fiendskap mellan grupper genom att ta upp dem som vill i något större, något viktigare – i Sverige.

Tillsätt en likabehandlingskommission

Medborgerlig Samling vill se tillsättandet av en likabehandlingskommission. Denna statliga kommission ska få uppdraget att gå igenom lagar, förordningar, myndighetsföreskrifter, regleringsbrev, anslag till projekt, läroplaner, situationen vid högskolor och universitet och så vidare, för att kartlägga var identitetspolitiken har fått fäste, och föreslå åtgärder för att mota bort den från statsapparaten.

Ändringar av lagar och förordningar

Lagar som syftar till ideologisk styrning av mänskliga relationer måste tas bort.

- Krav på så kallad jämställdhetsintegrering i förordningar och regleringsbrev till myndigheter ska avskaffas.
- Krav på planer och statlig tillsyn av verksamheter ska tas bort.
- Diskrimineringslagen ska fokuseras på att ge ett civilrättsligt skydd mot faktisk diskriminering. Lagens krav på bevisning ska höjas för att öka rättssäkerheten.
- Lagen om hets mot folkgrupp ska avskaffas. Genom rangordningen av olika gruppers skyddsvärdhet motverkar lagen principen om allas likhet inför lagen, och skapar osäkerhet om var gränserna går för yttrandefriheten.

En god tumregel för en robust yttrandefrihet är att man enkelt kan avgöra i förväg huruvida ett yttrande är lagligt. Finns inte den tryggheten, kommer det kraftigt dämpa viljan att delta i offentliga samtal.

Anställning inom offentlig verksamhet

Offentliga verksamheter skall anställa baserat på yrkesmässiga meriter och aldrig ta hänsyn till grupptillhörighet. Av yrket motiverade fysiska krav får inte åsidosättas för att åstadkomma annat utfall. Centrala områden här är Försvarsmakten, Räddningstjänsten och Polisen.

I de fall antagningskraven har sänkts i uppsåtet att utjämna könsfördelning och främja den så kallade "mångfalden" skall kraven återföras till sina tidigare nivåer.

Åtgärder som rör jämställdhet, likabehandling, inkludering, och så vidare, påverkar arbetsmiljön och innebär i praktiken ett underkännande av individens förmåga till omdömesgillt handlande. En saklig förståelse av konkreta problem skall inte trumfas av vad social teori anser sig veta om "makt" och "sociala strukturer", vilket idag sker under aktivt undvikande av mätningar av faktaförhållanden.

Barnomsorg och skola

Identitetspolitiken skall rensas bort ur offentligt finansierad barnomsorg och skola. Inga genusdagis, inget uppfostrande om könsidentiteter, ras eller maktstrukturer. Skolan ska ägna sig åt utbildning som förbereder individen för ett självständigt liv i det svenska samhället.

Högskola och forskning

Forskare i Sverige beror nästan helt av offentliga medel för att kunna bedriva sin verksamhet. Sedan länge anpassar de därför presentationerna av sina forskningsprojekt så att de ska vara, eller kan förefalla att vara, i samklang med de senaste politiska modeflugorna. Denna ideologiskt motiverade styrning gör det allt svårare för svenska forskare att hålla sig till vetenskap.

Människor ska i forskningen behandlas utifrån att de har *agens*, fri vilja, åtminstone en viss grad av rationalitet och ansvar för sina handlingar; inte som om de endast beror av

något vagt definierat "samhälle". Utgångspunkten skall således vara den rådande *vetenskapliga* förståelsen för hur människan fungerar.

För att så långt det går tillse att forskning och högre utbildning håller sig till just detta, och inte ägnar sig åt ideologiproduktion, kan och bör krav ställas från de offentliga finansiärernas sida som så långt det är möjligt både är objektiva och begripliga. Kraven ska vara begripliga både för den akademiska världen och för gemene man som i sin roll som skattebetalare finansierar det hela.

- Forskningsmedel ska delas ut efter objektiva kriterier, under transparens och aldrig i politiska syften. Institutioner och forskningsprogram som bedriver eller främjar identitetspolitik kvalificerar inte för offentliga anslag. Staten ska inte finansiera uppenbart ovetenskaplig forskning eller akademiskt arbete som syftar till att underminera det meritokratiska samhället.
- Transparens ska råda beträffande tillsättningar, befordran, arbete och arbetsmiljöfrågor.
- Rättssäkerhet ska råda vid konflikthantering och vid anklagelser om trakasserier och mobbning. Alla anklagelser måste utredas. Anställda och studenter som beskylls för överträdelser ska utredas i rättssäkra processer där beskyllningar konkretiseras, där den anklagade kommer till tals, och där omvänd bevisföring inte tillämpas.

Näringslivet och civilsamhället

Sverige har mängder av privata företag och frivilligorganisationer. Hur dessa väljer att anställa eller inte anställa, vilka de sätter i sina styrelser, vilka de befordrar och så vidare är deras ansvar och inget som myndigheter ska lägga sig i. Marknaden slipar obönhörligt ned omotiverade skillnader i karriärer och löner. Offentlig inblandning gör i det långa loppet mer skada än nytta.

I ett avancerat industriland som Sverige existerar tiotusentals olika yrken. Dessa yrken har olika fysiska krav, psykiska krav, geografiska krav, utbildningsmässiga krav, språkliga krav, tidsmässiga krav, och så vidare. I ett fritt land söker sig människor till olika yrken, dels därför att de är intresserade av olika saker, och dels därför att de möter kraven på olika sätt.

Det enklaste, och det som bäst överensstämmer med idén om ett fritt samhälle, är att vi låter var och en göra som han eller hon vill och kan, och låter utfallet bli vad det blir. Det offentliga i Sverige skall inte ha några åsikter på området.

Slutord

Identitetspolitiken är ett gift som tränger allt djupare in i det svenska samhällets alla vinklar och vrår. Det finns en trend inom hela Västvärlden att sprida denna skadliga ideologi inom såväl offentlig som privat sektor. Det är dags att ta strid för det som har gjort Västerlandet så framgångsrikt, nämligen att det är vad man *kan* som ska avgöra, inte vem man *är*. Medborgerlig Samling kommer därför att prioritera frågan om kompetens i stället för identitetspolitik. För att lyckas med det arbetet krävs det en plan och det krävs ihärdighet. De krafter som vill föra in identitetspolitiken överallt ska inte få hållas och detta program utgör en grund för Medborgerlig Samlings arbete för frihet, kompetens och likabehandling.